

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De
Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

Articulus III. An, & quale impedimentum Viro præstet incestus cum
consanguineâ suæ Sponsæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73058)

Colligitur demum etiam ex copulâ fornicariâ nasci affinitatem, quæ dirimit matrimonium contrahendum, aut eâ stante contractum. *c. Ex literis* 8. *h. t.* ubi habetur casus, quod vir matrem puellæ, quam intra annos nubiles desponsaverat in uxorem, sæpe cognoverit, & postea carnali commixtione puellam tractaverit adultam; ad quem respondit Pontifex: *quod eis ab invicem separatis, mulier alteri viro non nubat, si postquam novit viri & matris delictum, ei non erubuit commiseri*: vir etiam & mater mulieris nunquam debent ad alias nuptias convolare, sed semper continentiam servare tenentur, & enorme deslere delictum, quod pro nefanda libidine contraxerunt; præsertim si circa personas hujusmodi de lapsu carnis minime timeatur. Idem habetur in *c. Veniens* 9. *h. t.* quod intellige, si antecedit matrimonium; si enim subsequatur, de illa constat ex dictis.

ARTICULUS III.

An, & quale impedimentum Viro præstet incestus cum consanguineâ suâ sponse.

Sermo est de incestu cum consanguinea sponse de futuro. *qz.* quod præstet impedimentum dirimens non tantum sponsalibus de futuro celebratis, sed etiam de præsentibus celebrandis cum sponse. Nam copula carnalis, etiam fornicaria tantum (intellige, perfecta, & consummata) inducit affinitatem inter virum & consanguineos mulieris ab ipso carnaliter cognita; ut constat ex *c. Veniens* 2. *h. t.* affinitas autem superveniens sponsalibus de futuro ea solvit, ex dictis à n. 321. & dirimit sponsalia de præsentibus contrahenda, ut dicemus infra; id, quod habetur expressè in *c. Ex literis* 8. *h. t.* ubi apertè dicitur, quod sponsalia, prius contracta, secuta copulâ illicita inter sponsum, & sponse matrem, quantumvis deinde sponsum, & sponse matrimonium contraxerint, separari debeant, solutis non modò sponsalibus de futuro, sed etiam de præsentibus, propter affinitatem contractam ex copula cum sponse matre, ut colligitur tum ex Rubrica, tum ex ipso contextu.

Similiter E. Laicus, qui post sponsalia celebrata cum puella, carnaliterque deinde cognita hujus sorore, nihilominus

cum prima nuptiis initis utramque opportunità datâ cognoscebat, ab utraque abstinere debuit, ut dicitur in *c. Veniens* 9. *h. t. à prima*, propter affinitatem contractam ex illicita copula cum ejus sorore; à secunda, propter impedimentum justitiæ publicæ ex sponsalibus cum prima.

Sed principalis hic quaestio est, an concubitus sponsi cum consanguinea sponse de futuro, inducat impedimentum, vi cuius tam sponso, quam mulieri prædictæ a sponso carnaliter cognita, interdictum sit matrimonium cum aliis; nam ad hanc quaestionem præcipue tendit titulus initio articuli præfixus. Negativam sequitur Angelus *V. Incestus*, n. 5. quia talis concubitus non est proprie incestus, ut ipsi dicimus n. 1137. hoc autem impedimentum oritur solum ex incestu proprie tali, quia peccatum est: sed affirmativa probabilior est. Nam in *c. 2. h. t.* dicitur quod, *si sponsus sua sponse matrem cognoverit, nondum cognita sponâ, imposita ei penitentia poterit ex dispensatione cum alia contrahere.* Ex quo clarè sequitur, per incestum, etiam solum improprie talem sponsi cum propinqua sponse de futuro in primo gradu (ut sunt mater & filia) induci hoc impedimentum: Nam in hoc casu incestus non fuit proprie talis, ut constat ex n. 1137. deinde sponsa fuit solum de futuro; alias enim si fuisset de præsentibus, fuisset matrimonium ratum, adeoque ex dispensatione Episcopi non poterat cum alia contrahere. 3. qui cum alia contrahere non potest sine dispensatione, ei interdictum est contrahere cum alia; hoc autem interdictum inductum est ex incestu cum sponse de futuro matre, qui est solum improprie talis; ergo. Et ita textum accipiunt Joan. Andr. in *cit. c. 2. n. 4.* Sylv. *V. Luxuria*. q. 4. Barbof. in *cit. c. 2. n. 4.* & communiter alii cum Sanchez *l. 7. hic d. 15. n. 5.* Ad rationem in contrarium, *qz.* concedi talem concubitus non esse proprie incestum ex n. 1137. concedi pariter, hoc impedimentum non nasci ex incestu improprie tali, nisi lex de aliquo specificè loquatur; adeoque nec comprehendendi debere sub impedimento penalis, nisi de eo specificè disponat lex penalis, ut fit in præsentibus.

Quaestio autem est, an hoc impedimentum proveniens ex incestu proprie dicto cum

cum consanguinea sponsæ de futuro, sit perpetuum: sicut de illo diximus, quod nascitur ex incestu cum affine. Probabilis est, non esse perpetuum, sed solum temporale, dum scilicet vivit complex sceleris, quod contra publicam honestatem commissum est; sic Abbas in *c. duo pueri de despons. impub. n. 7.* Covar. 4. decret. p. 2. c. 6. n. 4. & alij. Ratio est quia in *cir. c. duo pueri*, expressè dicitur: quòd si Guilielmus post sponsalia de futuro cum Guilielma, cum hujus consobrina S. contraxit matrimonium, neutri (nimirum nec sponso Guilielmo, nec S.) *vivente altero*, dabitur licentia contrahendi: ergo incurrit impedimentum prohibens cuilibet eorum cum alio, *quàm diu alter, criminis factus, vivit*. hoc autem est ad tempus; non perpetuò, ut dicitur de incestu cum affinibus; ergo.

1146. Ex dictis colliges Episcopum posse dispensare in impedimentis solum impedimentibus, ac non exceptis. colligitur ex *c. 2. h. 1.* ubi Alexander III. rescripsit Episcopo Pictaviensi, quòd cum eo, qui cognovit matrem suæ sponsæ de futuro, peractâ peccentia, poterit dispensare, ut ei liceat cum alia contrahere. 2. dictum impedimentum non incurrit propter incestum, nisi commissus sit cum consanguinea uxoris, vel sponsæ *in gradu prohibito*; hoc est *intra gradum*, ad quem se extendit impedimentum affinitatis, vel justitiæ publicæ; nam extra illum gradum incestus non est, saltem sub lege pœnali. Et ideo incestus cum Consanguinea uxoris ultra quartum gradum; cum consanguinea fornicariæ sponsæ ultra secundum; & cum consanguinea sponsæ de futuro ultra primum gradum, non inducit hoc impedimentum. Nam affinitas legitima ad quartum; illegitima ad secundum; & honestas publica ex sponsalibus de futuro solum ad primum gradum inclusive dirimit matrimonium, ut dictum est in præced. & dicitur in sequentibus spectato jure novo.

1147. Est autem incestus cum proprijs consanguineis sit gravior incestu cum consanguineis uxoris, aut sponsæ propriæ; iste tamen punitur potius hoc impedimento, quia magis præjudicat vinculo conjugali (nam cum consanguinea uxoris impedit usum debiti; cum consanguinea sponsæ, huic præstat in justè impedimentum matrimonij cum

sponso, & solvit priora sponsalia) quod non fit ex incestu cum proprijs; similiter in incestu contra justitiam publicam cum consanguinea sponsæ de futuro mitior pœna est (nimirum impedimentum solum temporale) quam in incestu cum affine (nam in hoc est impedimentum perpetuum) quia hic incestus est propriè talis, & majus delictum; ille autem solum improprie, & delictum minus: punit tamen utrumque, ne delicta maneant impunita.

ARTICULUS IV.

An incestus cum propria Consanguinea incestuosus præstat impedimentum matrimonij?

Titius carnaliter cognovit filiam fratris, 1148. aut sororis suæ, quaeritur, an per hoc incestuosi contraxerint impedimentum, vicujus perpetuò impediatur à matrimonio cum alijs licitè contrahendo, prout dictum est de incestu cum consanguinea uxoris propriæ. Affirmativam sequitur Castropalaus *tract. 28. d. 4. p. 2. §. 2. n. 5.* Basilus Pontius *l. 6. c. 13. n. 10.* probationem hujus opinionis desumunt illi. 1. ex *c. de incestis. 35. q. 3.* ubi dicitur incestuosos, *nullo conjugij nomine deputandos*; inter hos autem nominantur non tantum illi, qui cognoverunt consanguineam sui conjugis; sed, *se quis frater germanam uxorem acceperit*. secundo ex *c. si quis viduam. 32. q. 7.* ubi expressè dicitur, si quis *neptem, vel consobrinam, vel avunculi sui filiam* polluerit, *eos nunquam in conjugio copulari precipimus*. Ubi gloss. in casu ait: dicitur hic, *quòd si quis adulteratur cum affini, vel consanguinea, perpetua continentia debeat ei indici*. Tertio ex *c. si duo. 35. q. 6.* ubi dicitur: ut, si duo contraxerunt, & fama sit contra eos, quòd consanguinei sint, & hoc probetur, vel testibus, vel propriâ confessione, separentur; & si se sic accommodaverint, ab incesti facinore desinendo, *alia matrimonia contrahere non prohibeantur*.

Negativam autem sequitur P. Sanchez. 1149. *l. 7. d. 15. n. 5.* Covar. *de sponsal. p. 2. c. 6. n. 4.* Barbof. in *cir. c. de incestis n. 2.* P. Wiestner *de impedim. conjug. p. 1. a. 7. n. 6.* quæ opinio nobis probabilior videtur. Nam impedimenta matrimonij, jure solum positivo inducta ex delicto, pœnalia sunt, & non tantum quatenus continent pœnam, sed